

Justos per pecadors

Dg, 5/02/2017 per Jordi Llisteri...

[Laeto animo](#)

Ja em perdonaran perquè no tenia ganes de tornar a escriure sobre el tema. Era previsible que un any després de la primera notícia sobre els abusos denunciats en escoles dels maristes aquest diumenge es tornés a parlar del tema. Sobretot a remolc del llibre *opportunity* sobre el tema.

He de confessar que esperava més soroll mediàtic. Però molts mitjans ja no s'hi han posat i a *El Periòdic* el tema ja no apareix a dalt dels continguts més visitats. També amb el que he anat llegint no apareix cap element nou que no haguessin llegit en el seu moment. Per tant, no cal repetir el que ja [està escrit](#).

Però el que m'ha cridat l'atenció és que un dels temes que destaca *El Periòdic* d'aquest diumenge és el del [concert econòmic](#). Demana explicacions als grups parlamentaris i a les administracions del perquè no han retirat el concert als maristes. El fet que la investigació del Consorci d'Educació de Barcelona concloués que [no procedia](#) retirar el concert deu respondre a un contuberni.

Ja fa un any, dos dels articles més il·lustratius sobre el cas es van publicar a *El Periòdic* i a *El País* per [qüestionar l'Església](#) en general i el sistema de [concerts educatius](#) en particular. Avui a Catalunya Ràdio [s'insinuava](#) que si no es va arribar més lluny és pel "poder dels maristes".

Recordem, doncs, tres coses.

Primera. Si els maristes fossin una institució poderosa haguessin tingut un exèrcit d'advocats i un departament de comunicació com el de les grans empreses que els hagués ajudat a superar el temporal d'una altra manera. Fins i tot, la influència per tapar-lo. I, després dels casos que van aparèixer l'any passat, tampoc ha vingut una onada de denúncies contra altres escoles o institucions religioses que es podria esperar si existís una xarxa d'encobriment organitzada com a Boston. Hi ha casos en els que no es va fer prou per protegir els infants. Ni més ni menys greu que això. Que no es el mateix que parlar d'encobriment institucional i sistemàtic. Això ho han [reconegut](#) els mateixos maristes. I no es pot oblidar el que [fan avui](#).

Segona. La generalització que s'ha fet del cas dels maristes, no és mateixa que es

fa en altres casos. Les darreres [dades](#) de 2016 parlen de més de 450 denúncies d'abusos a menors a Catalunya. En recorden algun d'aquests 450 casos? Potser un o dos més. No es criminalitza les famílies, els clubs esportius, o les escoles de música perquè també hi hagi casos de pederàstia. No anem mirant malament els pares pel carrer tot i que la majoria d'abusos es produeixin en l'àmbit familiar. I això no amaga la gravetat de cadascún dels abusos. El 2011 hi van haver 345 denúncies; el 2012, 351; el 2013, 360; el 2014, 391; i el 2015, 410, segons dades de la Conselleria d'Interior. Un exemple eloqüent que no ha tingut gaire seguiment mediàtic és el d'un professor que tot i estar [condemnat per abusos a menors](#) va estar vuit anys fent classes en centres d'ensenyament públic. És evident que hi va haver errors en aquest cas, però a ningú se li acudeix afirmar que l'administració pública és una xarxa per encobrir pedòfils.

I tercera. Els únics perjudicats per retirar el concert educatiu a les escoles maristes serien els pares que ha optat per portar-hi el seus fills (i recordem que els pares que avui estan a les escoles dels Maristes sempre els han [defensat](#) enlloc de sortir corrents del que seria Sodoma i Gomorra). Cal anar repetint que els diners que van als centres concerts no són per enriquir les [institucions sense ànim de lucre](#) que promouen aquestes escoles. Són [dineros finalistes](#). Tots es destinen a pagar els serveis educatius que ofereixen aquests centres. Els beneficiaris d'aquests serveis i del fet que se'n pagui una part amb diners públics són els alumnes, no les institucions socials o religioses que promouen els centres. [Retirin](#) el concert que qui hi pagarà són els pares que han escollit aquella escola. Pagant justos per pecadors.